

Oluf Jensen: Medens jeg vilde have næret store Betæneligheder ved at gaa med til Forslaget om Lærerpersonalet ved de kommunale Gymnasieskoler i den Form, hvori det var forelagt i Folketinget, kan jeg fuldt ud tiltræde Lovforslaget i den foreliggende Form. Det, der har givet Anledning til Lovforslagets Forelæggelse, er Bestemmelsen i § 3 i Lærerlønningssloven, hvorefter Rektorer, Lektorer, Adjunkter ved de kommunale Gymnasieskoler skal lønnes ligesom de tilsvarende Tjenestemænd ved Statsskolerne. Det gav Anledning til en Divergens, en forskellig Opfattelse fra Ministeriets Side og de kommunale Repræsentanters Side. Ministeriet fortolkede Bestemmelsen saaledes, at den ikke alene gjaldt Lønssatserne, men ogsaa Tjenestealdersberegningen, Arbejdsydelsen og de forskellige andre Forhold, der falder ind herunder. Det protesterede man imod fra Kommunernes Side. Man hævdede, at det kun var Lønningerne, der her var fastsat, ens, hvorimod de andre Spørgsmaal burde være overladte til Kommunernes frie Skøn. Og det er jo netop det, der sker ved det her foreliggende Lovforslag, der, som den højtærede Minister sagde, er en ren Lønningslov. Der er givet Kommunerne fuld Frihed til at ordne de andre Forhold, som de ønsker det. Jeg kan ikke give den sidste ærede Taler Ret i, at de har sikkert ordnet det tilfredsstillende i alle Kommuner, og at de er blevet enige. Nej, det er de netop ikke, der er Strid mellem de forskellige Kommuner baade om Arbejdsydelsen og Tjenestealdersberegningen, saaledes for de Lærere, der underviser dels i en Skole og dels i en anden. Jeg tror derfor, at man gør rettest i i disse Forhold at stille Kommunerne saa frit som muligt og kun vedtage rene Lønningsbestemmelser. Og det er jo her foreslaaet, at for Rektorer, Lektorer og Adjunkter ved de kommunale Gymnasieskoler kommer de til enhver Tid for de tilsvarende Tjenestemænd ved Statsskolerne gældende Lønssatser til Anvendelse. Lovforslaget har vundet Tilslutning fra alle Partier i Folketinget, medens man ved Behandlingen af det oprindelige Lovforslag var meget betænkelig fra alle Sider, og det saa at sige ikke fik Tilslutning fra noget Partis Side. Jeg kunde derfor have ønsket Lovforslaget her vedtaget uden Udvalgsbehandling. Det haster nemlig, idet Ordningen skal have tilbagevirkende Kraft fra 1. Oktober 1919 at regne. Jeg synes derfor ikke, man kan vente ret længe med en saadan

Lov. Men da der nu er foreslaaet Udvalg, skal jeg ikke modsætte mig det, idet man jo altid plejer at bøje sig for et saadant Ønske, og jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme.

Martin Olsen: Det var det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Dahl), der skulde være mit Partis Ordfører, men da han ikke er til Stede, skal jeg gøre et Par Bemærkninger om Sagen.

Lovforslaget er jo forandret, i hvert Fald i det ydre set, ret betydeligt i Folketinget, men det forekommer mig, at det i hvert Fald ikke er til det værre. Naar man ser de to Lovforslag efter — det oprindelige og det nu foreliggende —, finder man, at den oprindelige § 5 er fordelt paa de to Paragraffer her; og det er vel den, der kunde opstaa nogen Dissens om. Nu har jeg hørt den højtærede Minister saavel som det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) tale om forskellige Forandringer. Det nævnte ærede Medlem var dog selv noget betænkelig derved, idet det vilde kunne give Anledning til for langvarig Diskussion og maaske sinke Sagen. Heri vil jeg gerne støtte det ærede Medlem. Jeg vilde nemlig ogsaa meget nødig se, at denne Sag skulde forsinkes yderligere, og kan i saa Henseende være ganske enig med det ærede Medlem, der sidst talte. Thi det forekommer mig, at naar der nu er vakt Forhaabninger hos de ikke saa faa Mennesker, som denne Lov vedrører, om, at den skal have tilbagevirkende Kraft fra 1. Oktober, fejler det ganske sikkert ikke, at de har lagt deres Budgetter; deres hele Forhold, paa Grundlag af det her foreliggende Lovforslag; de har sikkert regnet med, at Forholdene bliver saaledes, som det nu er udtrykt i det Lovforslag, der er kommet fra Folketinget. Jeg vil derfor tilraade, at naar der skal nedsættes Udvalg om denne Sag, maa Behandlingen ske hurtigst muligt; saaledes at de Forventninger, der næres til Lovens hurtige Gennemførelse, maa kunne ske Fyldest. Dermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Sagen til hurtig Fremme.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.